

યર્મિયાનો વિલાપ

પોતાના વિનાશ પર યરૂશાલેમનો વિલાપ

1 એ શહેર કેવું એકલવાયું પડી રહ્યું છે! જે એક વાર લોકોથી ધમધમતું હતું, દેશવિદેશમાં મહાન ગણાતું હતું, તે શા માટે વિધવા જેવું થઈ ગયું? જે શહેરોની મહારાણી જેવું હતું, તે બીજી પ્રજાઓનું ગુલામ કેમ થઈ ગયું?

2 તે રાત્રે પોક મૂકી રડે છે, ને તેના ગાલે અશ્રુધારા વહે છે; આશ્વાસન આપનાર કોઈ રહ્યું નથી, તેણીના મિત્રોએ તેને છેતરી છે અને તેણી જેઓને ચાહે છે તે તેના શત્રુ થયા છે.

3 તેઓ વિદેશી પ્રજાઓ વચ્ચે સ્થિર થયા છે. અને તેમની પાસે વિશ્રામનું સ્થળ નથી. યહૂદાની પ્રજા દેશવટે ગઈ છે. તેમને સખત પરિશ્રમ કરવા માટે મજબૂર કરાય છે. જેઓએ તેમનો પીછો કર્યો હતો તેમણે તેઓને પકડી લીધા છે. તેઓ ભાગી શક્યા નહીં.

4 સિયોનના માર્ગો આક્રંદ કરે છે ત્યાં કોઈ ઉત્સવોમાં આવતું નથી; તેના દરવાજા ઉજ્જડ થઈ ગયા છે ને તેના યાજકો આર્તનાદ કરે છે; તેની કુમારિકાઓ અતિ ઉદાસ થઈ ગઈ છે, અને તે શહેર તેની કડવાશ અનુભવે છે.

5 તે શહેરનાં શત્રુઓ તેના રાજકર્તા થઈ ગયા અને તે શત્રુઓ સમૃદ્ધ થયા, તેમનાં અસંખ્ય પાપોના લીધે યહોવાએ તેમને શિક્ષા કરી અને તેમને ખૂબ દુઃખ ઉઠાવવા પડ્યા. તેઓએ તે શહેરના લોકોને પકડીને તેમને તેમના બંદી બનાવનારની સામે કૂચ કરાવડાવીને બંદીવાસ કર્યા.

6 સિયોનના બધા મહત્વના લોકોએ તેને છોડી દીધી છે. સરદારો ચારા વગરનાં હરણાં જેવાં; અને તેમને જેઓ પકડે છે તેમનાથી દૂર ભાગી જવાની શક્તિ વગરના થઈ ગયાં છે.

7 પોતાના દુઃખ સંતાપનાં દિવસોમાં, યરૂશાલેમ અતીતની સમૃદ્ધિ સંભારે છે. તેના લોકો શત્રુના હાથમાં પડ્યા છે. કોઈ તેની સાથે જનાર નથી તેથી શત્રુઓ તેની પાયમાલી જોઈ ઉપહાસ કરે છે.

8 યરૂશાલેમે ધોર અપરાધ કર્યો છે તેથી જ તે અશુદ્ધ સ્ત્રીની જેમ થઈ પડ્યું છે. જેઓ તેને માન આપતા હતાં; તેઓ તેને તુચ્છ ગણે છે, કારણકે, તેઓએ તેની નગ્નતા જોઈ લીધી છે. અને તે પોતે માં સંતાડીને નિઃસાસા નાખ્યા કરે છે.

9 તેણીની અશુદ્ધતા તેના ઝભ્ભાની કિનારી સુધી ફેલાઈ ગઈ હતી, જેઓ તેને પહેલા માન આપતાં હતા, અત્યારે તેને નાપસંદ કરે છે, કારણકે તેઓએ તેની નગ્નતાને જોઈ છે. અને તે પોતે જ નિઃસાસા નાખે છે અને પોતાનું મોહું ફેરવી લે છે.

10 બધી કિંમતી વસ્તુઓ ઉપર શત્રુએ પોતાનો હાથ મૂક્યો છે. ને તેણે પોતાના મંદિરમાં વિધર્મી પ્રજાને પ્રવેશ કરતી જોઈ છે; જ્યાં યહોવાએ તે વિદેશીઓને પ્રવેશવાની મનાઈ કરી હતી. 11 તેના બધા લોકો આર્તનાદ કરે છે. તેઓ રોટવાની ભીખ માંગે છે. ઝવેરાત આપી અન્ન ખરીદે છે; ને ભૂખ શમાવી, નગરી પોકારે છે હે યહોવા, નજર કરો અને જુઓ; મુજ અધમનો કેવો તિરસ્કાર થાય છે?

12 "ઓ, જનાર સૌ લોકો, જરા નજર કરો; કોઈને ય મારા જેવું દુઃખ પડ્યું છે? જે યહોવાએ મને ક્રોધમાં આવીને દીધું છે?"

13 "ઉપરથી તેણે મારા હાડકામાં અગ્નિ મોકલ્યાં અને તે તેઓને નિર્ગત કરે છે; તેણે મારા પગ માટે જાળ પાથરી છે અને કેવી મને ભોંયે પછાડી છે! તેણે મને એકલી અટૂલી છોડી દીધી અને હું આખો વખત રિબાતી રહી.

14 "તેણે મારા પાપોનું પોટલું મારી ડોકે બાંધ્યું છે. મારી શક્તિ તેના ભારથી ખૂટી પડી છે, મને મારા શત્રુઓના હાથમાં સોંપી દેવામાં આવી છે જેની સામે જ્યાં હું ઉભી રહી શકતી નથી."

15 "યહોવાએ મારા શ્રેષ્ઠ યોદ્ધાઓને ધૂળ ચાટતાં કર્યાં છે, અને મારાં તરૂણ યોદ્ધાઓને કચડી નાખવા માટે ટૂકડીઓ તૈયાર કરી છે. અને યહોવાએ યહુદાની કુવારી દીકરીને ખૂદી નાખી છે, ખરાબર એવી જ રીતે જેમ દ્રાક્ષારસ બનાવવા માટે કોઈ દ્રાક્ષને કચડે.

16 "તેથી હું રડું છું." અને તેથી મારી આંખો આંસુઓથી ભીંજાય છે. મારા જીવનમાં જીવ લાવનાર અને આશ્વાસન આપનાર કોઈ નથી, મારા સંતાનોનો નાશ થયો છે, કારણકે શત્રુઓએ તેમને હરાવ્યાં છે."

17 "મેં મદદ માટે, હાથ લાંબા કર્યાં છે પણ મને આશ્વાસન આપનાર કોઈ નથી. યહોવાએ મારી આસપાસના શત્રુઓને મારી ઉપર હુમલો કરવા કહ્યું છે. અને તેઓ મને અસ્પૃશ્ય ગણે છે."

18 યરૂશાલેમે કહ્યું, "યહોવા સારો છે જ્યારે તે મને શિક્ષા કરે છે કારણકે મેં તેની વિરૂદ્ધ બંડ કર્યું છે. મહેરબાની કરીને મને સાંભળો અને મારા દુઃખને જુઓ. મારી જીવાની અને કૌમાર્ય, કેદીઓની જેમ બંદીવાસમાં પસાર થયું છે."

19 "મેં મારા મિત્રોને હાંક મારી પણ તેઓએ મારો વિશ્વાસઘાત કર્યો, મારા યાજકો અને વડીલો શહેરમાં ભૂખને સંતોષવા ભિક્ષા માગતાં મરણ પામ્યા."

20“હે યહોવા, હું ભારે દુઃખમાં છું, જો મારું હૃદય મારી ઊપર ચઢી બેઠું છે ને પેટ અમળાય છે; કારણકે, હું ખૂબ વિદ્રોહી હતો. રસ્તા ઉપર તલવાર મારાં સંતાનોનો સંહાર કરે છે; ને મોત ઘરમાંય છે.”

21“જ્યારે હું નિઃસાસા નાખતો હતો તે તેઓએ સાંભળ્યું છે. મને આશ્વાસન આપનાર કોઈ નથી; મારા બધા દુશ્મનોએ માર દુઃખ વિષે સાંભળ્યું છે. તેઓ ખુશ છે કે આ બધું તેં પોતે કર્યું છે. તેં જે દિવસ માટે વચન આપ્યું છે તે આવવા દે, તેઓને પણ મારા જેવા થવા દે.”

22“તું તેમના બધાં દુષ્કૃત્યોને ધ્યાનમાં લે, જેવી રીતે મારા ગુનાની મને સજા થઈ છે તેવી જ રીતે તેઓને પણ તું સજા કર. તેવું કર કેમકે હું સતત નિઃસાસા નાખું છું અને મારું હૃદય પહેલેથી જ નબળું છે.”

યરૂશાલેમ પર યહોવાનો પ્રકોપ

2 યહોવાએ ક્રોધે ભરાઈને સિયોનનગર ઉપર અંધકાર ફેલાવ્યો છે; તેણે આકાશમાંથી દુનિયા પર ઈસ્રાએલના આકર્ષક ગૌરવને ટપકાવ્યો છે. જ્યારે તે ક્રોધે ભરાયો હતો ત્યારે તેના પાયાસનને પણ ભૂલી ગયો.

2નિષ્કૃતરતાથી યહોવાએ યહૂદાની ભૂમિનાં બધાં નગરો જમીનદોસ્ત કરી દીધાં છે; તેણે તેના બધા કિલ્લાઓ ક્રોધે ભરાઈને તોડી પાડ્યા છે; અને તેના શાશકોને અપમાન જનક રીતે નીચા પાડ્યા છે.

3તેણે ઈસ્રાએલની શક્તિ ભયંકર ક્રોધમાં આવીને હણી નાખી છે; તેણે તેઓને પોતાના શત્રુઓની વિરુદ્ધ લડવા માટે મદદ કરી નહોતી. અને તેણે આજુબાજુનું બધુંયે ભડભડતા અગ્નિની જેમ બાળી નાખ્યું.

4અમને તેના દુશ્મનો સમજી તેણે અમારી વિરુદ્ધ ધનુષ્ય તાણ્યું તે અમારી ઉપર ત્રાટકવા પોતેજ તૈયાર થયો, ને સિયોનની બધી સોહામણી વ્યક્તિઓનો તેણે સંહાર કર્યો, તેણે તેનો ક્રોધ અગ્નિની જેમ વરસાવ્યો.

5યહોવા શત્રુના જેવા હતા, તેમણે ઈસ્રાએલનો નાશ કર્યો. હાં, તેણે તેના મહેલો અને કિલ્લાઓનો નાશ કર્યો. તેણીને તેણે શોક કરવાનું નિમિત્ત આપ્યું.

6જ્યાં લોકો મંદિરમાં પૂજા કરતા હતાં ત્યાં તેઓનો નાશ થયો, જેમ જમીન પર ઘાસનો નાશ થાય છે. બધાં વિશ્રામવારો-ઉત્સવો ભૂલાઈ ગયા. તેના ગુસ્સાથી યાજકો અને રાજા ઘૃષ્ણિત થયાં હતાં.

7યહોવાએ પોતાની વેદીને નકારી અને તેણે પોતાના પવિત્ર સ્થાન ને જતું કર્યું છે; તેણે દુશ્મનના હાથે તેણીના મહેલની દીવાલોનો નાશ કરાવ્યો. પહેલા અમે યહોવાના મંદિરમાં ઉત્સવના પોકારો કરતા હતા; હવે ત્યાં દુશ્મનો કોલાહલ મચાવે છે.

8તેણે સિયોનનગરીની દીવાલો તોડી પાડવાનો નિશ્ચય કર્યો છે, તેણે તેનું માપ લીધું હતું અને તેને તોડી પાડતાં થોભ્યો નહીં તેણે કિલ્લાની અંદરની અને બહારની દીવાલોને તોડી પાડી. એક સાથે તે બધી નાશ થઈને પડી હતી.

9તેના દરવાજા ખંડેરોની જેમ દટાયેલા પડ્યા છે, તેની કડીઓ જે બંધ કરવામાં આવતી હતી તે ભાંગી પડી છે, પ્રબોધકોને પણ યહોવા તરફથી દર્શન મળતું ન હતું.

10જુઓ, સિયોન નગરનાં આગેવાનો, ભૂમિ ઉપર મૂંગે મોઢે બેઠા છે. તેમણે માથા ઉપર; ઘૂળનાખી છે. તેઓ એ સોગિયાં વસ્ત્ર પહેર્યાં છે. અરે! સિયોનની કુમારિકાઓનાં માથાં, દુઃખથી ભોંય સુધી નીચા નમી પડ્યાં છે!

11રડી રડી આંખોનું તેજ ઘટી ગયું છે, ને મારા આંતરડા કકળી ઊઠ્યા છે, મારું હૃદય, લોકોના નાશ ને જોઈને ઓગળી રહ્યું છે; નગરનાં બાળકો રાજમાર્ગ પર મૂર્છિત થઈ પડ્યા છે.

12તેઓ પોતાની માતા પાસે રોટલી અને દ્રાક્ષારસની માંગણી કરે છે; જ્યારે તેઓ ઘવાયેલાઓની જેમ બેભાન થઈને શહેરની ગલીઓમાં પડ્યા છે, અથવા જ્યારે તેઓ પોતાની માતાની છાતી ઉપર મૃત્યુ પામે છે.

13તને શું કહું? ઓ યરૂશાલેમનગરી; હે કુંવારી સિયોનપુત્રી તને કોની ઉપમા આપું? તને કોની સાથે સરખાવી? તારી સાગર જેવી વિશાળ વેદનાનો ઉપાય કોણ કરશે?

14તમારા પ્રબોધકોએ કહ્યું કે તેમને સંદર્શન થયું હતું પણ તેઓ જુદું બોલી રહ્યાં છે અને તને છેતરે છે, અને તને તારા અપરાધો વિષે ન કહીને તેણે તને સુધરવાની તક જ નહોતી આપી.

15ઓ યરૂશાલેમ નગરી, તને જોઈને જતાં લોકો તાળી પાડીને તારી હાંસી ઊડાવે છે; માથું ઘુણાવી ફિટકાર વરસાવે છે, “શું આ એજ સુંદરતાની મૂર્તિ અને જગતની આનંદનગરી છે!”

16શત્રુઓ માં ઉઘાડી તારી હાંસી ઉડાવે છે, અને દાંત કચકચાવી ને ફિટકાર વરસાવે છે. આપણે જ એને પાયમાલ કરી છે, આપણે આ જ દિવસની; રાહ જોતા હતાં, જેની અમને પ્રતિક્ષા હતી અને અમને તે પ્રાપ્ત થયો છે.

17યહોવાએ જે વિચાર્યું તે કર્યું અને તે સાચું પડ્યું; તેનો ભય, જેમ તેણે પ્રાચીનકાળમાં ચેતવણી આપી હતી તેમ તેણે નિર્દયપણે ભયંકર વિનાશ કર્યો. અમને નીચા પડતા જોઈ શત્રુઓને ખુશ કરવા સારું આ તક આપી છે, તેણે તમારા શત્રુઓને ધમંડી બનાવ્યા છે.

18ઓ સિયોનનગરી, તું સાદ ઊંચો કર; ને યહોવાને તારો આર્તનાદ સંભળાવ! તારી આંખે રાત દિવસ આંસુ વહે છે. વિસામો ન દે અને આંખને સુકાવા ન દે.

19રાત્રિના પ્રથમ પહોરે ઊઠી, મોટેથી પ્રાર્થના કર; અને યહોવા સમક્ષ પાણીની જેમ હૃદય ઠાલવ. ભૂખથી ચકલે ચકલે મૂર્ચ્છા પામતાં તારાં બાળકનો જીવ બચાવવા યહોવા આગળ-તારો ખોળો પાથર.

20આજુબાજુ જુઓ ઓ યહોવા! જો તું કોને કનડી રહ્યો છે? શું માતાઓ તેમના જ પોતાના બાળકોને ખાય? શું તારા યાજકો અને પ્રબોધકોને તારા જ પવિત્ર સ્થાનમાં મારી નાંખવામાં આવે?

21વૃદ્ધો અને બાળકો રસ્તાની ઘૂળમાં રજળે છે, કન્યાઓ અને યુવાનો તલવારનો ભોગ બન્યા છે; તારા રોષને દિવસે

તેં તેમનો સંહાર કર્યો છે; તમે નિર્દયપણે, તેઓને રહેંસી નાખ્યાં છે.

22જાણે ઉત્સવનો દિવસ હોય તેમ, તેં ચારે બાજુથી મારા ભયંકર દુશ્મનોને બોલાવ્યા છે. તારા રોષને દિવસે કોઈ છટકવા ન પામ્યા. તેમણે લાડથી ઉછરેલાં સહુને વધેરી નાખ્યાં છે અને શત્રુઓએ કોઈનેય જીવતો રાખ્યો નથી.

યર્મિયાનો યહોવામાં વિશ્વાસ અને પશ્ચાતાપ

3 હું એક એવો માણસ છું જેણે યહોવાના રોષના દંડાનો માર અનુભવ્યો છે.

2હું એ માણસ જેવો છું જેને અંધારા રસ્તા પર દીવા વગર ચાલવા માટે ફરજ પડાઈ છે.

3ફક્ત મારી વિરૂદ્ધ જ તે ફરી ફરીને આખો વખત પોતાનો હાથ ધૂમાવ્યા કરે છે.

4તેણે મારી ચરબી અને ચામડી ને નુકશાન પહોંચાડ્યું છે. તેણે મારા હાડકાં ભાંગી નાખ્યા છે.

5દુઃખ અને સંતાપની કોટડીમાં પૂરી તેણે મને કેવો રૂંધી નાખ્યો છે!

6મરી ગયેલા માણસની જેમ. તેણે મને ક્યારનોય અંધકારમાં પૂરી રાખ્યો છે.

7હું ક્યાંય છટકી ન જઈ શકું તેથી તેણે મારી આસપાસ કોટ ચણી લીધો છે. અને તેણે ભારે સાંકળોથી મને પકડી લીધો છે.

8જ્યારે હું પોકાર કરીને સહાય માંગુ છું ત્યારે મારી તે પ્રાર્થના પાછી વળે છે.

9તેણે ઘડેલા પથ્થરોથી મારા માર્ગોને અંધ કર્યા અને તેણે તેને વાંકાચૂંકા ભૂલભૂલામણીભર્યા કર્યા છે.

10તે રીંછની જેમ મારી વાટ જોતો પડ્યો રહે છે, સિંહની જેમ મને પકડવા સંતાઈ રહે છે.

11મેં લીધેલા માર્ગથી તેણે મને બહાર ખેંચી કાઢ્યો છે. તેણે મારા ટૂકડે-ટૂકડા કરીને મને ત્યાં પડ્યો રહેવા દીધો છે.

12તેણે ધનુષ્ય પર બાણ ચઢાવ્યું છે અને તેને મારી સામે તાક્યું છે.

13પોતાના જ ભાથાનાં બાણોથી તેણે. મારા મર્મસ્થાનો, ભેદી નાખ્યાં છે.

14હું મારા લોકો સમક્ષ હાંસી પાત્ર થયો છું; તેઓ આખો દિવસ મને ચીડવતા ગીતો ગાય છે.

15તેણે મારા જીવનને કડવાશથી ભરી દીધું છે. તેણે મને કટુએરથી ભરી દીધો છે.

16તેણે મારા દાંત કાંકરાથી ભાંગી નાખ્યા છે, તેણે રાખમાં રગદોળી દીધો છે.

17મારા હૃદયની શાંતિ હરાઈ ગઈ છે, સુંદર જીવન હોવું એ શુ છે તે હું ભૂલી ગયો છું.

18હું કહું છું કે મારી શક્તિ ખૂટી ગઈ છે અને યહોવા તરફની મારી આશા નષ્ટ થઈ છે.

19યાદ કર કે હું તો માત્ર ગરીબ શરણાર્થી છું, અને હું દિવસે દિવસે કડવા અનુભવમાંથી પસાર થાઉં છું.

20નિરંતર મારું ચિત્ત એનો જ વિચાર કર્યા કરે છે; અને હું નાહિમ્મત થઈ જાઉં છું.

21એ હું મનમાં લાવું છું અને તેથી જ હું આશા રાખું છું. 22યહોવાની કરુણા, ખૂટી પરવારી નથી તેમ જ તેની દયાનો પણ અંત આવ્યો નથી.

23દરરોજ સવારે તારી કૃપાઓ નવેસરથી મને મળે છે, માણસ તારી ઉપર હંમેશા નિર્ભર રહી શકે.

24મેં કહ્યું, "મારી પાસે જે કંઈ છે તે યહોવા છે. તેથી હું તેનામાં મારી આશા મૂકું છું.

25જે તેનામાં વિશ્વાસ રાખે છે અને જેઓ તેની વાટ જોવાનું ચાલુ રાખે છે. તેમના માટે યહોવા સારો છે.

26ચૂપ રહેવું અને યહોવા તમને બચાવે તેની રાહ જોવી તે સારું છે.

27એ માણસ હજુ યુવાન હોય તે દરમ્યાન તે વ્યક્તિ દુઃખની ઝૂંસરી ઉપાડે એમાંજ એનું કલ્યાણ છે.

28જ્યારે યહોવા તેના પર ઝૂંસરી મૂકે છે, તેથી તેણે એકલા શાંત બેસવું જોઈએ.

29ભલે તે તેનો ચહેરો ધૂળમાં દાંટે, ત્યાં હજી પણ કદાચ આશા હશે.

30જે મારે તેના ભાણી ગાલ ધરો; અને બધા અપમાન વેઠી લ્યો.

31યહોવા; આપણને હંમેશ ને માટે નકારશે નહીં.

32કારણ, સજા કરે છે અને દુઃખ દે છે; છતાં તે કરુણાસાગર હોઈ દયા રાખે છે.

33તે રાજીખુશીથી કોઈને પણ તે દુઃખ દેતો નથી, અને તેમને દુઃખ આપીને તે ખુશ થતો નથી.

34જ્યારે પણ પૃથ્વી પરના કેદીને સિતમગાર દ્વારા કચડી નાંખવામાં આવે છે ત્યારે,

35જ્યારે પણ કોઈનો હક્ક પડાવી લેવામાં આવે છે, 'પરમ ઉચ્ચની હાજરીમાં ત્યારે'.

36જ્યારે પણ ન્યાય થતો નથી, યહોવાને તે મંજૂર નથી.

37યહોવાની આજ્ઞા વિના કોનું ધાર્યું થાય છે?

38પરાત્પર દેવની આજ્ઞાથી જ સુખ અને દુઃખ બન્ને ઉત્પન્ન થાય છે.

39પાપની સજા સામે કોઈ માણસે શા માટે ફરિયાદ કરવી જોઈએ.

40આપણી રીતભાત તપાસીએ અને કસોટી કરીએ અને આપણે યહોવા પ્રત્યે પાછા ફરીએ.

41બે હાથ જોડીને સાચા હૃદયથી આપણે. સ્વર્ગમાં વસતા દેવને પ્રાર્થના કરીએ.

42બળવો કરીને અમે અપરાધ કર્યો છે અને તમે અમને માફ કર્યા નથી.

43રોષે ભરાઈને તમે અમારો પીછો કર્યો છે અને નિર્દયી રીતે અમારો વધ કર્યો છે.

44તમે, રોષના વાદળ પાછળ છુપાઈ ગયા છો; અમારી પ્રાર્થના, તમને ભેદીને પહોંચી શકતી નથી.

45તમે અમને, પ્રજાઓની વચમાં. કચરાપૂંજા અને ઉકરડા જેવા બનાવી મૂક્યા છે.

46અમારી વિરુદ્ધ મુખ ઉઘાડીને અમારા સર્વ શત્રુઓએ અમારી હાંસી કરી છે.

47અમે ભયભીત થયા છીએ, જાણે અમે ખાડામાં પડી ગયા હોઈએ એવું લાગે છે. અમે એકલા છીએ અને ભાંગી પડ્યા છીએ.

48મારા લોકોનો વિનાશ જોઈને મારી આંખોમાંથી ભાદરવાના નીર વહે છે.

49યહોવા આકાશમાંથી દ્રષ્ટિ કરીને જુએ ત્યાં સુધી.

50નિરંતર મારી આંખમાંથી આંસુઓ વહે છે.

51મારી નગરીની સર્વ કુમારીકાઓની. દશા જોઈને મારી આંખો સૂજી ગઈ છે.

52તેઓ કારણ વિના મારા શત્રુ થયા છે અને તેમણે પંખીની જેમ મારો શિકાર કર્યો છે.

53તેઓએ મને જીવતો ખાડામાં નાખ્યો છે અને તેમણે ઉપર પથ્થર ઢાંક્યો છે.

54મારા માથા ઉપર પાણી ફરી વળ્યાં અને હું બોલી ઉઠ્યો કે “હું મરી ગયો છું.”

55ઓ યહોવા, કારાગૃહના નીચલા ભોંયરામાંથી. મેં તમારા નામનો પોકાર કર્યો.

56હું મદદ માટે ઘા નાખું છું અને મારી અરજ સાંભળીને તમે બંધન કરશો.

57તમે ચોક્કસ મારી હાંક સાંભળી ને આવ્યા, અને કહ્યું પણ ખરુ કે, “ડરીશ નહીં.”

58ઓ યહોવા! તમે અમારો બચાવ કર્યો છે અને મારું જીવન બચાવ્યું છે.

59ઓ યહોવા, તમે મને થયેલા અન્યાય જોયા છે. તમે મારો ન્યાય કરો.

60મારા પ્રત્યેની તેમની વેરવૃત્તિ, અને મારી વિરુદ્ધના સર્વ કાવાદાવા તમે જોયા છે.

61હું યહોવા, તેઓએ કરેલી મારી નિંદા તથા તેઓએ મારી વિરુદ્ધ કરેલા સર્વ કાવતરા તે સાંભળ્યા છે.

62મારા વિરોધીઓ આખો દિવસ બખાળા કાઢે છે. તમે તેમના કાવાદાવા જાણો છો.

63પછી ભલે તેઓ બેઠા હોય કે ઉભા હોય, હું તો તેમની ઠઠા મશ્કરીનું ધ્યેય બની ગયો છું.

64હું યહોવા, તમે તેમના હાથની કરણી પ્રમાણે તેઓને, બદલો આપજો.

65તમે તેઓની બુદ્ધિ જડ બનાવી દેજો અને તેમના પર શાપ વરસાવજો.

66ક્રોધે ભરાઈને પીછો પકડીને તમે તેમનો નાશ કરજો અને ઓ યહોવા! તમે તેમનો પૃથ્વી પરથી સંહાર કરજો.

દેવનો રોષ અને યરૂશાલેમનો વિનાશ

4 સોનું જાંખું પડ્યું છે, ને કુંદન બદલાઈ ગયું છે. પવિત્ર પથ્થરો શેરીઓને ખૂણે વિખેરાઈને આમતેમ પડ્યા છે.

2સિયોનના અમૂલ્ય પુત્રો જે કુંદન જેવા છે. તેઓ શા માટે માટીના ઘડાના મૂલમા લેખાય છે?

3શિયાળ પણ પોતાના અચ્ચાને થાને વળગાડીને ઘવડાવે છે પરંતુ મારી પ્રજા વગડાના શહામૃગ જેવી લાગણી શૂન્ય થઈ ગઈ છે.

4તરસને કારણે બાળકોની જીભ તાળવે ચોંટી છે, અને બાળકો ખોરાકને માટે ભીખ માંગી રહ્યા છે. પણ તેમ છતાં કોઈ તેમને કશું પણ આપતું નથી.

5પાંચ પકવાન ખાનારા રસ્તે રઝળીને મરે છે. રેશમી વસ્ત્રોમાં ઊંછરેલાં ઉકરડે આળોટે છે.

6મારા લોકોએ સદોમ કરતા વધારે પાપ કર્યા છે, અને સદોમમાં તો એકજ ક્ષણમાં બધુંજ નાશ પામ્યું છે; છતાં પણ કોઈ માણસે તેમને હાથ લગાડ્યો નથી.

7યુનંદા વીરો હીમ કરતાં ય સ્વચ્છ હતાં, અને દૂધ કરતાં ય ધોળા હતા. તેમના શરીર પરવાળાં કરતાં ય લાલ હતાં અને તેમની નસો નીલમણી જેવી નીલ હતી.

8હાલ તેઓ રસ્તામાં પડ્યાં છે, ઓળખાતાય નથી. તેમના મોંઢા કાજળથી યે કાળા પડી ગયા છે; તેમની ચામડી હાડકા પર ચીમળાઈ ગઈ છે અને સુકાઈને લાકડા જેવી થઈ ગઈ છે.

9ભૂખથી મરનાર કરતાં તલવારથી મરનાર, વધારે નસીબદાર હતા; તેમના જીવનો અન્ન જળ વિના વહી ગયાં છે કારણકે ત્યાં લણવા માટે ધાન નહોતું.

10મારી પ્રજા ઉપર એવી આફત ઊતરી આવી કે કોમળ હૃદયની સ્ત્રીઓએ પોતાના પેટનાં છોકરાંને પોતાના હાથે સંધીને ખાવા પડ્યાં.

11યહોવાએ પૂરેપૂરો પોતાનો ક્રોધ બતાવ્યો. અને તેમણે તેને આગની જેમ વરસાવ્યો હતો. સિયોનનગરીમાં એવી આગ ચાંપી હતી જે તેના પાયાને સુદ્ધાં ભરખી ગઈ.

12દુનિયાના કોઈ રાજા કે લોકોએ ધાર્યું નહોતું, કે યરૂશાલેમના શત્રુઓ તેમના દરવાજેથી પસાર થશે.

13પણ બન્યું એમ, પ્રબોધકોના પાપે; અને યાજકોના અન્યાયને કારણે; તેમણે નગરમાં ન્યાયીઓનું લોહી વહાવ્યું છે.

14તેઓ શેરીએ શેરીએ આંધળાઓની જેમ ભટક્યાં. તેઓ લોહીથી એવા તો લથબથ હતાં કે કોઈ તેઓના વસ્ત્રોને અડકી શકતું નથી.

15તેઓને જ્યારે જોયા ત્યારે લોકો બૂમો પાડી ઉઠ્યા; હે અશુદ્ધ લોકો, અમને અડકશો નહીં, તેના કારણે તેઓ શહેરને છોડીને આમતેમ ભટકવા લાગ્યાં. રાષ્ટ્રો વચ્ચે પણ એમ કહેવામાં આવ્યું હતું કે, “તેઓ અમારી વચ્ચે હવે જરાપણ વધારે રહે નહીં.”

16યહોવાએ જાતે જ તેમને વેરવિખેર કરી નાખ્યા. અને પછી તેમણે તેમના ભણી જોયું જ નહીં. તેમણે યાજકો પ્રત્યે આદર ન દાખવ્યો કે વડીલો પર જરાયે દયા ન રાખી.

17મદદની આશામાં સમય જોઈ જોઈ, અમારી આંખો પણ થાકી ગઈ. પ્રજા રક્ષકની આશાએ રાહ જોઈ રહી પરંતુ અમને બચાવવા કોઈ ન આવ્યું.

18દુશ્મનો અમારી પાછળ પડ્યા હતાં અને અમે રસ્તે ચાલી નહોતા શકતાં. અમારો અંત નજીક આવ્યો હતો અને અમારા દિવસો પૂરા થયા હતાં.

19આકાશના ગરૂડ કરતાંય ઝડપથી તેઓએ, અમારો પીછો કર્યો; પર્વતો પર પણ તેમણે અમારો પીછો કર્યો; ને રાતમાં પણ અમારી ઉપર તરાપ મારવા સંતાર્થ ગયા.

20યહોવાથી અભિષિક્ત થયેલો જે અમારા માટે નાકમાંના શ્વાસ જેટલો મહત્વપૂર્ણ હતો તે અમારા શત્રુઓના બંદીવાસમાં બંદી થઈ પડ્યો હતો, અમે કહેતા હતા “અમે તેની છત્રછાયામાં અમારા શત્રુઓની વચ્ચે સુરક્ષિત છીએ.”

21અદોમના લોકો આનંદ માણો, તમારામાંના જે ઉસ પ્રદેશમાં રહે છે તેઓએ બતાવવું જોઈએ કે યરૂશાલેમના લોકો જોડે જે થઈ રહ્યું છે તેનાથી ખુશ છે. પણ દુઃખનો પ્યાલો તમારી પર પણ આવશે ત્યારે તમે ભાન ભૂલી જશો અને પોતાને નગ્ન કરી દેશો.

22ઓ સિયોન, તારાં પાપની સજા પૂર્ણ થઈ છે. હવે તને યહોવા દેશવટે નહીં રાખે. ઓ અદોમ, યહોવા તને તારા અપરાધની સજા, કરશે અને તારા પાપ ઉઘાડા કરશે.

યહોવાની ઉપાસના

5 ઓ યહોવા, અમારા ઉપર શું શું વીત્યું છે તેનું સ્મરણ કર; ને અપમાન પર નજર કર.

2અમારો દેશ વિદેશીઓના હાથમાં ગયો છે, અમારા ઘરબાર પારકાઓના કબજામાં ગયા છે.

3અમે અનાથ અને નબાપા થઈ ગયા છીએ ને અમારી માતાઓ વિધવા થઈ ગઈ છે.

4પીવાના પાણીના પૈસા આપવા પડે છે. અને લાકડાં પણ વેચાતાં લેવા પડે છે.

5અમારી ડોક ઉપર ઝૂંસરી મૂકી અમને પશુની જેમ હાંકવામાં આવે છે. અમે હવે અનહદ થાકી ગાય છીએ; અમને વિશ્રામ મળતો નથી.

6અમારે પેટ ભરીને રોટલો મેળવવા માટે મિસર અને અશશૂર સામે હાથ જોડવા પડ્યા.

7પાપ કરનારા અમારા પિતૃઓ રહ્યા નથી. અમારે તેમના પાપની સજા ભેગવવી પડે છે.

8શાસન કરે છે ગુલામો અમારા ઉપર. તેમના હાથમાંથી અમને છોડાવનાર કોઈ નથી.

9જીવને જોખમે અમારે રોટલો મેળવવો પડે છે; વગડામાં તલવારનું જોખમ છે.

10દુકાળની ભડભડતી અગનજાળથી અમારી ચામડી ભઠ્ઠી જેવી તપી ગઈ છે.

11અમારી સ્ત્રીઓનો સિયોનમાં બળાત્કાર થાય છે, અને કુમારીકાઓનો યહૂદાના નગરોમાં.

12અમારા આગેવાનોને તેમના હાથ વડે લટકાવી દેવામાં આવે છે, અને વડીલોને કોઈ માન આપતું નથી.

13જીવાનો પાસે ચક્કી પીસાવવામાં આવે છે. અને છોકરાઓ લાકડાના ભારથી લથડી પડે છે.

14વડીલો હવે ચોરે બેસતા નથી જીવાનિયાઓએ ગાવાનું છોડી દીધું છે

15અમારા અંતરનો આનંદ મરી પરવાર્યો છે. અમારાં નૃત્યો આક્રંદમાં પરિણમ્યા છે.

16અમારે માથેથી મુગટ પડી ગયો છે, દુર્ભાગ્ય અમારૂં! કારણકે અમે, પાપ કર્યાં છે.

17આને કારણે અમારા હૃદય બીમાર થઈ ગયા છે, અને આને લીધે અમારી આંખોએ અંધારા આવી ગયા છે.

18કારણકે સિયોનનો પર્વત ઉજ્જડ થઈ ગયો છે એ જગ્યા, જ્યાં શિયાળવાં શિકારની શોધમાં ભટકે છે.

19પણ, યહોવા, તમારૂં રાજ અમર તપે છે. પેઢી-દરપેઢી રાજ્યાસન ચાલુ રહે છે.

20તું શા કારણે અમને ભૂલી જાય છે? તેં શા માટે આટલા બધા દિવસ સુધી અમારો ત્યાગ કર્યો છે?

21અમને પાછા લઈ લે- ઓ યહોવા! ત્યારે અમે ફરીથી તારા થઈ જઈશું. અમને નવું જીવન આપ જેવું તે ઘણા વર્ષ પહેલા કર્યું હતું.

22શું તેં અમને સંપૂર્ણ નકાર્યાં છે? કે પછી તમારા ક્રોધનો અંત નથી?